

## Förslag till resolution i unionsfrågan.

Då unionsfrågan i båda länderna tagit en sådan vändning att den behärskar båda folkens allmänna politik och därigenom undantränger det sociala reformarbete, som närmast öfverallt utgör målet för arbetareklassens sträfvanden och då den alltjämt visar sig ge ny näring åt nationalistiska och chauvinistiska strömningar i båda länderna, så finner kongressen, som häfdar arbetarklassens solidaritet utan hänsyn till landgränser, den nuvarande situationen kräfva det uttalande:

att det svenska socialdemokratiska arbetarepartiet, i öfverensstämmelse med hela vår internationella grund-  
åskådning om alla folks själfstyrelserätt, *obetingat erkänner det norska folkets rätt att fritt och utan inblandning bestämma öfver sina egna angelägenheter.*

Kongressen önskar det goda samförståndet bevaradt mellan Sveriges och Norges folk till ökad trygghet för fred och framåt-  
skridande på den skandinaviska halfön. Fördenskull uttalar kongressen sitt bestämda ogillande af den politik, som bedrifvits från den Boströmska regeringens sida, och hvilken, därest den vidhålles, måste föra till en fullständig unionel upplösning, under bitter och skiljande stämning.

Kongressen förklarar det svenska arbetarepartiet redo att taga för sin del konsekvenserna af sitt principiella erkännande af de båda folkens själfbestämningsrätt. Och skulle trots den bestämdaste och enhetligaste folkmening storsvenska eller dynastiska intressen söka drifva det till en våldsamt lösning af de unionella tvistefrågorna, så förklara vi oss beredda att, samman med vårt norska broderparti, med hvarje till buds stående medel förhindra dylikt folkförräderi, från hvilket håll det än må framkomma och med hvilka förevändningar det än må bemantlas.

*Redaktionsutskottet.*